

N° 11.

Jabloniter den 19 Nov 77

Egen älskade hustru!

Jag brunnade redan i mitt sista bref
äroan att jag på så länge ej erhållit något
bref från dig, men i går afton fick jag
bref, såväl af dig som Mamma och Casch,
de voro båda daterade den 30 Oktober.

Sidningens medförlide äroan, och af dem såg
jag att du ej länge behöfve vras äroan med
öde, emedan Dagbladet af den 30 Okt. redan
uppräknade de sårade Officerarne.

I mitt bref af den 2de Okt., försökte jag red-
göra så utförligt jag kunde om affären vid
Gornay, jag var så upptagen af mitt eget Kom-
pani att jag ej hade tid observera huru de
andra betedde sig. 1° och 4° Komp. fördes dess-
utom midnattstiden längre bort, Lifgrenadiererna
tik förstärkning, och 2° Komp. blef att i en hal-
väg tik vevften om mig, der Sundman förde
befalet. I allmänhet kan man säga att sal-
daterna vid alla trupper först häpnade när

den första skuren af kulor som afvån-
de, och inte hade de just lust att gå fram,
men Officerarna har så mycket jag hört
uppfört sig tappert, hela tiden häll-
de sig framför, och snart nog glömt
äfvän soldaternas faran. Huru säkert vi
sköte har jag svårt att bestämma, men
låg det turkar några rader förvarandra
i vakrörelse, men hvem som träffat dem
kan jag ej afgöra, då det sköts från flera
hål. Något annat än den röda massan såg
men dessutom ej, och det dessutom endast
på ögonblick. Hela affären var af en
sagt framlöst fört, ifrån alla sidor för-
des vi på engång emot redutten. Artilleriet
hade knappast öppnat eld, så fördes
vi framåt, d. v. s. brigaden. De marken
var fullkomligt jevn, hafva vi endast
turkarnes oskicklighet att tacka för
det jämförelsevis lilla antalet skrädder
1^a och 2^a bataljonerna, svängde snart
svärför Sofia vägen, och fingo be-
täckning af några kullar, 4^a batalj

drag sig äfvän till höger, och vi
hade enafamn en lång front af
redutten emot oss. Utom redutten
fanns det ännu ett litet utanverk
som beströkt Sofia vägen, och den
enda långa hölning som på 100 i 200
steg slingrade sig längsmed vägen.
Hade ej Lifgrenadiererna, som avan-
cerade ifrån den sidan, uten att vänta
på artilleriet, stormat, och efter en
misslyckade försök äfvän bajlet verket,
så hade vi kommit under en förfär-
lig borseld. Vid stormingen hade Kapten
Hammar och 4 andra Officerar rusat fram
endast den yngsta Kom befände deifv
Midt emot oss attackerade Finländarna
och Pavluskerna, äfvän de försökte sig
några gånger emot redutten, men kom-
mo ej in, förvån hvita flaggan var
hissad. Muskovska reg. Kom senare
upp ifrån reserven af till förstärk-
ning, och midt emellan voro de
blandade med vår beija, utom på

Genjald Herr Lifpel

det fläcke der jag var, by de som för-
sökte komma dit, stupade alla
nägra yttre ifrån mig. På tidningarna
ser jag att turkarna två gånger skulle
hissat hvit flagg, och derpå skjutit
på oss. Det är ej sannt, en gång
gav vi flaggan upp, och då delat ^{vi} linge
utför, de som signal befordrades med ett
dundrande hurra, togo Feil: och Paul:
det för signal till stormning, hurrad
till och bröto in i redotten, skjutande
på de hoppande turkarna. Dessa
vände ryggen till och sa hop på 3-400
stormade ut ifrån ett hörn 150 steg
ifrån mig, om för att fly eller gifva
sig, vi jag lemna oss själva. Jag antog
att det senare var meningen och
förbjöd mina att skjuta, men Mas-
koviterne och Ismailofskan rej. som
rusat fram ifrån reserven, gifva
den ene salfoan efter den andra,
så hela platsen var beströdd
med färad, hvitka alla finga nä-
re stolta med bajonet.

Varre än allt detta var likväl det
ouförläp, som samtidigt gjordes af
jägarene mot Telisch, några vest,
länge åt Sofia, och hvarom någon
redogörelse ej syntes i tidningarna.

Regementet skänkades dit med befatning
att hvad det än postade taga beyn, och
så väl hade rekognoseringsarna utförts
att man ej visste att Telisch var ännu
starkare befastad än Gorny Dubnik.
Ettusen femtio styrade eller sårades,
och endast 300 af de sårade fingo
de med sig, resten nedhuggos i deras
ösyn. För att flyka öfver missteyt
finge jagarna höra, att det var om
vi hade att låpa för att Gorny affen
lyckats. Några dagar senare, tagt
redullen mot Telisch efter 2 timmars
Artillerifire, utan några förluster.

Vår nya Chef Gurko behagat mig
särdeles, finge han råda gub det

myr raskare, men hans ställning här ej
vare särdeles behaglig. Utom att han
har en mängd afunds män, finner det
i Gades Corpsen person äldre tjänsten.
Jag har hört att han i går för samtliga
högre Chefer läst lagen i blänk ord, bland
annat sagt dem, att hört det trupperna
klaga öfver dålig föda, öfveraussträngning
etc. - Om någon trupp verblifva var af den
åsigt, skulle han gärna lemna den i fru-
poste reserv. Han hade dessutom hört att
Officererna ej tillräddade honom förmåga att
föra befolet, derom skulle det vara säk-
rast att låta framtiden dömma.

Vi hafva smärningom kommit i lemmeligen
spändt förhållande till vår brigad Chef Ellis,
som ifrån första stund visat sig öfördel-
aktligt stämt emot oss. Det tycks vara en
smäsnit starkare, hvilket är den ledning,
by han kan ända gåda oss mycket. På
hvarje steg förargen han sig öfver att vi
i ekonomiskt afseende äro annorlunda ställda
än de andra bataljonerna, och låta oss um.

gå till del genom ständiga skamlock, små-
aktiga anmärkningar. Sålänge Rawson
var här höll han sig likväl inom anstän-
dighetens gränser, men nu är det endast
att hoppas det Praegeri, som är en för-
ständig Karl och ej blyg af sig, skall
förhållas på honom.

Huru länge vi blifva här är osäkert, ho-
ligtvis för att blanda bort korten, hafva
vi fått befallning att bygga oss jordkubor.
Vädret är utmärkt vackert, utom att det
om morgnarna är karpresat. Helseotikflan-
det ej särdeles tillfredsällande, 85 man på
hospitat, mest magakommor, öfver 50 mindre
sjuka, i fronten hafva vi 450 man, emedan
det vid krossen och bagerier behöfs fält,
Ifrån i dag hafva vi fått 200 bröd om
dagen, hvilket har det endast besträckt
100, och artilleri hafva anländt, så den
förderfliga bokningen i fältflaskor högt
slut. Se så, nu har jag redogjort för allt
som rör oss och kan intressera här för.
Det var glädjande att barnen äro friska,
snart börja väl öfver småflaskorna

ropa på pappa, och bara de låta sig
det tydligt så kommer jag väl hem.
Käraste min Mary, var ej ledig öfver
att du ej kunnat skicka mig något
med Kasselblad. Du kan vara fullt
säker på att jag har allt hvad jag
behöfvat, utom halffels, och en
sådan kan jag få af de öfverflödiga
soldatpelsarne. Det enda som jag
dessutom skulle önska mig, vore en
kopp socker, ty denna lida vi stor
brist, men den blir troligen snart af-
hjälpt. Unga Allenius kom för en vecka
sedan på Sasarett, som det kallas i myn-
sjuka, af alla våra sjuka här endast
en död. Vikus har helse så mycket
bättre än, han är så frisk, som han ej
 varit på länge tiden. Adieu min egen
älskling, tacke mamma så mycket för
hennes bref, och helsa kärn full, samt
släktingarne på andra sidan Åbo. Håll
modet uppe, och skrif ofta, det är
att jag här dig om. Många kysser till
alla mina små barn och till min Mary
Gustav